

Spm. nr. S 1816

Til udenrigsministeren (19/4 99) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Støtter Danmark Arusha Tribunalerne i Tanzania, der skal retsforfølge dem, der mistænkes for at have deltaget i folkedrabene i Rwanda?«

Svar (23/4 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Rwanda-tribunalet har et særskilt budget vedtaget af FNs generalforsamling og finansieret af bidrag pålignet medlemslandene i henhold til deres betalingsevne. Budgettet for 1999 er på ca. 75 mio. USD. Danmarks bidrag er i 1999 på 2.868.246 kr. (Finanslovskonto 06.22.01.10).

Danmark ydede i 1995 250.000 kr. til den frivillige fond for Tribunalen. I 1996 støttede Danmark tribunalen med vareleverancer i form af et fly (værdi 129.000 USD) med henblik på at lette transporten mellem Arusha og Kigali. I 1997 - 1998 bidrog Danmark med vareleverancer til en værdi af 1.000.000 kr. svarende til ca. 164.000 USD til indkøb og transport af bøger og tidsskrifter til Arusha-domstolens bibliotek samt til indkøb af køretøjer, computere og printere til anklagemyndigheden i Kigali.

Endelig har Danmark gennem det Internationale Humanitære Beredskab (IHB) sekunderet i alt tre juridiske eksperter til Tribunalen fra 1995 og indtil udgangen af 1998. Ifølge resolution 53/11 vedtaget af FNs generalforsamling den 26. oktober 1998 er der efter den 1. marts 1999 ikke længere adgang for medlemslandene til at sekundere nationale eksperter, idet alle stillinger herefter finansieres via domstolens budget og besættes i henhold til FNs almindelige personaleregler.

Spm. nr. S 1817

Til udenrigsministeren (19/4 99) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Afslår Danmark at give asyl til mennesker, som har deltaget i folkedrab i Rwanda?«

Svar (23/4 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Fra Indenrigsministeriet er følgende modtaget:

Flygtningenævnet har oplyst, at der efter gældende asylretlige regler kan meddeles afslag på asyl til mennesker, som har deltaget i folkedrab.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, kan der meddeles opholdstilladelse til en asylansøger, hvis ansøgeren er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (konventionsstatus).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, kan der endvidere meddeles opholdstilladelse til en asylansøger, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af andre lignede grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrunnet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland (de facto-status).

Efter flygtningekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling artikel 1 F finder konventionens bestemmelser *ikke* anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at han:

(a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod;

(b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse udenfor tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette;

(c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsatninger.

De grunde, der udelukker konventionsflygtninge fra at opnå konventionsbeskyttelse efter konventionens artikel 1 F, udelukker efter Flygtningenævnets opfattelse ligeledes udlændinge, der i øvrigt har et beskyttelsesbehov efter udlændingelovens § 7, stk. 2, fra at opnå denne beskyttelse.

Er en asylansøger, der som udgangspunkt ville være berettiget til asyl efter udlændingelovens § 7, omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 F, vil den pågældende således blive udelukket fra at nyde beskyttelse i Danmark efter reglerne om asyl.

Det bemærkes dog, at en udlænding efter udlændingelovens § 31 ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i udlændingelovens § 7 nævnte grunde,